

Poštini Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1932.

3. štev.

Širša konferenca Savske sekcije UPU.

V nedeljo, dne 24. januarja t. l. se je vršila v Zagrebu v Poštnem domu širša konferenca bratske Savske sekcije. Konferenci so prisostvovali predsedniki oziroma zastopniki pododborov iz Broda, Virovitice, Osijeka, Siska, Karlovca in Sušaka. Dva pododborova sta opravila svojo odsotnost. Naša sekcija se je udeležila širše konference svoje posestrime po svojem predsedniku tov. Campi in podpredsedniku tov. Stuklju.

Dnevni red konference je bil naslednji: 1. pozdrav predsednika, 2. referat o Udruženju p. t. t. uslužbencev, 3. načrt novih pravil Udruženja, 4. referat o zadruzi p. t. t. uslužbencev, 5. referat o sanaciji poštnega doma, 6. predlogi in vprašanja in 7. slučajnosti.

V soboto 23. januarja popoldne in zvečer pa se je vršila predkonferenca, katere se je udeležil direktor Savske direkcije, gosp. inž. Milosavljević z vsemi svetniki svoje direkcije. Predkonferenca se je bavila z vprašanjem združitve in včlanjenja celokupnega p. t. t. osebja savske direkcije v Savski sekciji UPU in o združitvi vseh poštarskih gospodarskih, socialnih in humanitarnih ustanov in zadrug v Zagrebu v eni sami skupni in močni zadrugi, ki naj bi bila tesno povezana s strokovno organizacijo. Istotako se je bavila predkonferenca tudi z vprašanjem sanacije zagrebškega poštnega doma.

Iniciativo za združitve in preporod organizacijskega, gospodarskega in socialnega življenja p. t. t. uslužbencev je prišla od samega direktorja zagrebške direkcije, gosp. inž. Milosavljevića, ki je na predkonferenci dokazoval s prepričevalno besedo in z neovrgljivimi razlogi potrebo skupne in edinstvene organizacije in skupnega gospodarskega in socialnega udejstvovanja. V svojih govorih in v debati je dokazoval, kako nesmiselno, brezsmotno in škodljivo je cepljenje sil in kakšne prednosti in koristi, koliko moralne in materialne moči in sile, koliko vpliva in pomena bi imela taka skupnost. Glede sporov s Centralno upravo Udruženja in glede krepkega, iniciativnega, poštnega in zdravega vodstva v centrali Udruženja je izrazil gosp. direktor naslednje svoje mišljenje: brezhibno centralo bo dobilo Udruženje šele takrat, ko bodo postavljene na noge krepke, zdrave, solidne, poštene in delavne banovinske sekcije. Kajti samo sekcije, ki stoje na zdravem in visokem moralnem in materialnem nivoju, morejo dati in postaviti iz sebe tudi brezhibno centralo. Nikdar pa se ne more zgoditi narobe. Iz slabih sekcij tudi dobro centralno vodstvo ne more ustvariti dobrega Udruženja. Zato naj sekcije započno sanacijo najpoprej pri sebi in v svojem delokrogu. Ko bo to izvedeno, pride avtomatično do dobrega centralnega vodstva. In tedaj bo tudi konec vseh nesporeznih in sporov.

Predkonferenca je pokazala, da tudi v Zagrebu ponekod še vedno vlada stara miselnost, ki vidi rešitev p. t. t. osebja v razcepjenosti in ki skuša dokazati to svojo miselnost z umetno teorijo o »diferenciaciji«. A debata je sicer na obziren način, toda v jasni luči pokazala, kakšni nameni se skrivajo za prisiljeno teorijo o diferenciaciji. Objektivni opazovalec pa je lahko izbral iz vseh zagovorov razcepjenosti pravo ozadje, ki bi ga lahko na kratko označil takole: osebni motivi, osebna ambicija posameznikov, ki mislijo, da so ustvarjeni in rojeni za voditelje in v veliki meri tudi sebični nagibi, honorarji itd.

Širša konferenca, ki je bila sklicana za 9. uro popoldne, in ki je trajala z opoldanskim odmorom tudi še vse popoldne, se je bavila

zlasti obširno s stanjem v Udruženju in z načrtom novih pravil. Živahna in izčrpna debata je pokazala, da je celokupno članstvo s sedanjim stanjem v Udruženju nezadovoljno in ugotovila, da je to stanje zakrivila centralna uprava, katera očitno ne zasleduje prav nič interesov Udruženja in p. t. t. osebja, ampak zgolj neke osebne interese. S stanjem v Udruženju in s postopanjem centralne uprave so nezadovoljne tudi vse banovinske sekcije, kakor se je to ugotovilo v zadnjem času v medsebojnih pismenih in telefonskih razgovorih. Nezakoniti sklep centralne uprave o izključitvi Dravske sekcije je naletel povsod na odpor in je rodil čisto drugačne rezultate, nego jih je nameravala doseči s tem centralna uprava.

Po medsebojnem sporazumu z banovinskimi sekcijami odpotuje delegatje vseh sekcij v začetku meseca februarja t. l. v Beograd, kjer naj bi se vprašanje Udruženja končno javno rešilo. Po predlogu širše konference naj delegatje banovinskih sekcij ne zapuste Beograda prej, dokler ne pade definitivna odločitev o nadaljnji usodi Udruženja. Hkrati so bile podane smernice za zadržanje in taktiko delegatov banovinskih sekcij v Beogradu.

Glede načrta novih pravil za Udruženje je širša konferenca pristala načelno na načrt, ki ga je izdelala lani naša organizacija. Samo poglavje o imovini Udruženja je ostalo do odhoda naših delegatov še nerešeno. V smislu sklepa izredne skupščine Dravske sekcije od 12. oktobra t. l. se je namreč prvotni osnutek pravil popolnoma in bistveno spremenil. Te spremembe pa pododbori Savske sekcije še niso imeli in novega osnutka poglavja o imovini zato še niso mogli proučiti. Imeli so namreč na razpolago samo poprejšnji načrt pravil.

Pri razpravah o nadaljnjih točkah dnevnega reda širše konference delegata naše sekcije nista mogla več biti navzoča, ker sta morala odpotovati nazaj v Ljubljano.

Take širše konference so brez dvoma zelo potrebne in koristne za organizacijo. Le škoda, da jih sedanja pravila Udruženja ne predvidevajo. Zato je na vsak način potrebno, da jih uvedejo v svoje poslovanje vse banovinske sekcije.

Po prizadevanju direktorja zagrebške direkcije gosp. Milosavljevića se obeta, da se razvije v Savski sekciji živahno in plodno organizacijsko življenje. Že početni rezultati prvih dni so se sijajno izkazali. Saj je članstvo Savske sekcije zrastle samo v nekaj dnevih za okroglo 300 članov.

In pri nas?!

Pri nas? To se razume, da pri nas ne sme biti tako, kakor drugod. Pri nas mora biti drugače, ker mi smo mi, ki smo obdarjeni s svojimi tradicijami, svojo lastno in pristno miselnostjo, svojim vseobsegajočim in prebadajočim kriterijem, s svojo vsepovsod priznano iniciativnostjo, na katero smo tako zelo ponosni in čedalje bolj ljubosumni, s svojo neumorno agilnostjo, s svojimi organizacijskimi sposobnostmi, ki jim daleč naokrog ni para, s svojo neprekosljivo kulturo in civilizacijo, pa če hočete tudi s svojo oliko in omiko, s svojo pristno postrežljivostjo, ljubeznjivostjo, odkritosrčnostjo, krotkostjo in pohlevnostjo, primitivnostjo in zmernostjo, velikodušnostjo in širokogrudnostjo, potrpežljivostjo in prav genljivo strpljivostjo, ponižnostjo brez vsake najmanjše sence ošabnosti in nadutosti in še z drugimi superlativi vseh dobrih lastnosti, vrlin in čednosti.

Kaj nam mar, kaj delajo drugod! Drugod se lahko združujejo, kakor jim drago. Drugod

naj počno, kar hočejo, naj grade enotno stanovsko, gospodarsko ali kakršno že organizacijo, nas pa naj puste pri miru. Saj mi imamo svoj jasen kriterij, svojo retrospektivo, perspektivo in prospekt. Mi že vemo, kaj delamo. Le lepo počasi, korak za korakom, prav oprežno naprej. Ne pozabi, dragi prijatelj, da preži od vseh strani nevarnost, vsepovsod so nastavljene same zanke in pasti.

Glej neprestano in z na stežaj odprtimi očmi na vsako kretnjo svojega kolege. Saj je sicer pošten, zanesljiv, odkrit kakor spodoben otrok, značaj kakor žarko solnce, ali ne zaupaj mu pa vendar ne preveč. Veš, v človeku se nevede in nehote zgane živalski instinkt po samoohranitvi. Zato pa pozor, kadar in koderkoli hodiš s kolegom vstrij, ker je treba samo, da zamežiš, pa te je kujon že pretekel in si že zaostal. Sicer je pa najbolje, da hodiš sam svoja pota, ne pa vstrij z drugimi, ker sam boš že kako in kje iztaknil kako bližnjico, v masi je pa križ. Res je, da te v masi ni treba biti tako strah, pa saj tudi, če si sam, ni tako hudo. Saj presledki med posamezniki niso tako veliki, in če je treba, vedno lahko kličeš na pomoč. Ubogaj, ti pravim, pa boš dolgo živel, ti bo dobro šlo na svetu in boš srečno končal. Na pot si vzemi teh deset zapovedi, ki se jih nauči naizust, in izpolnjuj jih vselej in vsepovsod. Vse drugo, kar slišiš trobentati od spredaj in zadaj, od desne in leve, so prazne marnje. Kar pogledaj, kako modri so ti nauki, ki pravijo:

1. Ne verjemi nikomur ničesar.
2. Ne spoštuj nikogar, ampak samo sebe.
3. Bodi z vsakim tako ljubezniv, da boš iz njega izvlekel zadnjo skrivnost.
4. Kadar izgovoriš kako besedo, jo odeni tako, da ne bo nihče vedel, kaj misliš in kaj nameravaš.
5. Kadar kaj zapišeš, zabeli svoj produkt z žolčem.
6. Žali, ker s tem pokažeš svojo korajžo in duhovitost.
7. Če si v zadregi za dokaze, zavijaj, in če ne gre drugače, se zlaži.
8. Demagogija prav za prav ni tako velik greh.
9. Socialnost je fraza, sentimentalnost velika napaka, ki jo lahko prepustiš ženskam, kakor ovsen kruh suha realnost je pa vse.
10. Najidealnejše orožje je — lopar.

*

Tako je pri nas! Dobili smo uradniški zakon, ki odmerja vsakemu, kar mu gre po šolski in strokovni izobrazbi in po tem, kar si je priboril. Kar smo si želeli, smo dobili, pa le ni miru. In zakaj ga ni? Zato, ker so med nami ljudje, ki bi radi, da bi živeli še zanaprej strogo ločeno po nekih kastah, da bi se vidno ločili, kakor bramani od paričev. O ti nerazumljiva zakrknjenost, ki izvira iz našega naglavnega — oziroma, kakor sem slišal iz ust svojega sedaj že pokojnega profesorja, iz podedovanega greha Slovencev — iz zavisti!

Kdaj bomo izpregledali in postali res misleča in čuteča socialna bitja?

Sapientisat!

Podpisujte notranje posojilo

Poštnega doma!

Jos. Štukelj:

Pokojninski sklad pogodbenih poštarjev.

(Nadaljevanje in konec.)

e) Sirotinska pokojnina.

Tudi otroci umrlih članov sklada imajo pravico do pokojnine.

Dokler živi mati (vdova člana sklada), dobi vsak otrok 10% od pokojnine, ki jo je oče prejemal, ali ki bi jo prejemal v primeru upokojitve. Pokojnina za otroke, (pravila jo nazivajo tudi »podpora«) pa sme znašati največ 30% očetove pokojnine. Če prejema tudi mati vdova pokojnino po pokojnem in je iz tega zakona še troje ali več mladoletnih otrok, znaša celokupna pokojnina 90% pokojnikove pokojnine. Če pa mati iz kakršnegakoli razloga ne prejema pokojnine (na pr., ker se je ponovno omožila, izgubila državljanstvo itd), dobi vsak otrok po 10%, a največ 30% očetove pokojnine.

Če pa umre še mati, dobi en otrok 20%, dva 40%, trije ali več pa 60% očetove pokojnine. Po enakih odstotkih (20, 40 ali 60%) se odmeri pokojnina tudi otrokom po smrti matere, ki je bila članica sklada, a samo zakonskim in pozakonskim otrokom, in sicer neglede na to, ali oče še živi ali ne, ker on sam itak nima, kakor že rečeno, prav nobenih zahtev do sklada.

Otroci izgube pravico do pokojnine:

1. s kazensko obsodbo zaradi zločinstva, storjenega iz koristoljubja;
2. z dovršitvijo 18. leta starosti;
3. z oženitvijo (moški) oz. omožitvijo (ženske) in
4. s smrtjo.

2. Podpore.

Če dopuščajo dohodki sklada, dovoljujejo pravila upravi sklada, da sme podeljevati enkratne, pa tudi stalne (redne) podpore. Take podpore pa sme podeljevati samo roditeljem in vdovam ali sirotam članov sklada, ki so izgubili pravico do pokojnine. Posebni pogoji so tile: vdova oziroma otroci morajo dokazati, da žive siromašno in da so nesposobni za lastno preživljanje. Roditeljem, in sicer samo neoženjenih ali neomoženih članov sklada, se pa sme nakazati podpora le tedaj, če so s svojim otrokom do njegove smrti živeli v skupnem gospodinjstvu, bili nadalje odvisni samo od njegovega vzdrževanja ter so brez imetja in nesposobni za lastno preživljanje.

3. Povračilo prispevkov.

O povračilu prispevkov govore pravila v členih 4, 12, 16 in 19. Član pokojninskega sklada, ki je pravilno odpovedal službeno pogodbo, in bil glede na to razrešen službe pogodbenega poštarja, lahko v roku enega leta od razrešitve zahteva, da mu sklad vrne 2/3 vplačane članarine. Kakih obresti ne more zahtevati. Če pa zahteva povračilo prispevkov, izgubi tudi vse pravice do sklada, in sicer zase, kakor tudi za svoje rodbinske člane. Če pa ne zahteva povračila prispevkov, se mu pri ponovni podelitvi službe pogodbenega poštarja vračuna prejšnja doba članstva.

Tudi član sklada, ki je prosil za upokojitev na podlagi zdravniškega spričevala, in bil na ponovnem pregledu spoznan za sposobnega za nadaljnje opravljanje službe, se smatra, da je iz sklada prostovoljno izstopil, ako službe neče več nastopiti. Tudi tak član lahko v 1 letu zahteva povračilo 2/3 vplačane članarine.

Povračilo 2/3 vplačane članarine sme zahtevati tudi vdova po članu sklada, ki si še ni pridobil pravice do pokojnine in je zato tudi rodbina nima. Če ne živi več mati, lahko zahtevajo povračilo vplačanih prispevkov v navedeni višini (2/3) otroci.

Ako je bila članu sklada administrativno ali disciplinsko odpovedana službena pogodba in je tako tudi prestopil član sklada, sme zahtevati povračilo vse vplačane članarine. Obresti tudi v tem primeru ne more zahtevati.

Pri tej priliki naj omenim, da izgubi pogodbeni poštar, ki je bil odpuščen iz službe, ali ki je izstopil iz našega državljanstva, vsako pravico do pokojninskega sklada za sé, kakor tudi za svojo rodbino.

4. Uprava fonda.

Organi fonda so:

- a) skupščina,
- b) upravni odbor in
- c) nadzorni odbor.

Redna skupščina članov sklada se vrši enkrat na leto. Izredna skupščina se mora sklicati, če jo pismeno zahteva 30 članov. Sklicanje skupščine se mora objaviti v glasilu pogodbenih poštarjev in v p. t. Vesniku.

Skupščine se sme seveda udeležiti vsak član, lahko se pa da tudi zastopati po kakem drugem članu sklada. Po pravilih sme en član zastopati največ tri druge člane. Zdi se mi, da bi bilo potrebno v tem pogledu spreminiti pravila in omogočiti enemu članu zastopanje večjega števila tovarišev. Saj če se bo vršila skupščina recimo v Beogradu, bo moglo iti iz naše banovine zaradi velikih stroškov, ki so zvezani s potovanjem, na skupščino samo nekaj (imovitejših) članov, tako da ne bo na skupščini zastopana niti ena štiridesetina članov iz naše banovine.

Skupščina je sklepčna, če je navzočih vsaj 30 članov. Za spremembo pravil je potrebna navzočnost 50 članov in 2/3 večina.

Upravni odbor je sestavljen iz predsednika in šestih članov, ki se izvolijo na skupščini. Njih mandat traja 4 leta. Odborove seje se vrše redno vsake 3 mesece. Seje so sklepčne, če je navzočih 5 odbornikov. V nujnih slučajih se odborniki lahko tudi pismeno sporazumejo in sklepajo o stvareh sklada, ne da bi se vršila seja.

Upravni odbor je pristojen za ugotavljanje pravic članov, odmerjanje in nakazovanje pokojnin in izrednih podpor, za nastavljanje uslužbencev v mejah letnega proračuna, dalje za odmerjanje raznih potnih stroškov itd. On upravlja imovino sklada in je pristojen sploh za vse čine, ki niso izrečno pridržani skupščini.

Predsednik in tajnik dobivata za svoje delo stalno nagrado.

Nadzorstvo nad upravnim odborom izvršuje nadzorni odbor. Nadzorni odbor se voli na letni skupščini. Njegov mandat pa traja samo eno leto, tako da mora biti na dnevnem redu vsake redne letne skupščine volitev nadzornega odbora.

Pravila odredajo, da bo morala uprava sklada po preteku prvih 3 let preračunati, dali bodo dohodki sklada zadostovali za kritje izdatkov. Če se bo pokazalo, da so dohodki premajhni, se bo članarina povišala, v nasprotnem primeru pa zmanjšala.

* * *

S tem mislim, da sem podal važnejšo vsebino pravil pokojninskega sklada državnih pogodbenih poštarjev, s čimer sem ustregel ne samo pogodbenim poštarjem, marveč tudi drugim čitateljem »Pošt. Glasnika«. Pravila imenovanega sklada zaslužijo pozornost, saj predstavljajo v naši državi važen mejnik v razvojni fazi vprašanja starostne preskrbe pogodbenih poštarjev.

Članarina in vpisnine pogodbenih poštarjev za pokojninski sklad.

Ker so pravila o pokojninskem skladu pogodbenih poštarjev odredila višino članarine po razdelitvi pogodb. pošt po prejšnjem pravilniku o drž. pogodbenih poštah, je ministarstvo z odlokom p. t. št. 1301 od 13. januarja t. l. odredilo, naj se do nadaljnjega odteguje članarina za višjo pokojninsko skupino od pogodbenih poštarjev pošt I. in II. razreda, članarina za nižjo pokojninsko skupino pa od poštarjev pošt III. in IV. razreda nove razdelitve pošt.

Pristopnina se pa, kakor se glasi neki odlok ministrstva, ne bo odtegovala od plače, temveč jo bodo morali pogodb. poštarji pošiljati sami direktno upravi fonda.

Osebna pokojnina.

Razsodbe, ki smo jih omenili v zadnji številki P. Gl., je državni svet takole utemeljil:

»Po § 123 zakona o uradnikih iz leta 1931 se odreja zmanjšani odstotek pokojninske osnove ali po službenih letih ali po letih starosti. S tem, da je zakonodajalec v drugem (prav za prav v 3. stavku — opomba uredništva) stavku tega določila uporabil veznik »ali«, ne pa »in«, prav tako tudi pri besedah »pred dovršenimi 50. leti starosti ali pred dovršenimi 30. leti službe«, je hotel, da se pri odrejanju zmanjšane odstotka za pokojnino upoštevajo ali starostna — ali službena leta, ne pa oboje. Če bi hotel, da se upošteva oboje, bi to rekel in bi uporabil veznik »in«, ne pa »ali«, kakor je to storil. Iz tega sledi, da pripada uslužbencu, ki je dovršil 15 let službe, ni pa še 35 let star, odstotek 0.60 (ne pa 0.50%) za vsako nadaljnjo polovico leta po dovršenih 10 letih, dejansko odsluženih v aktivni državni službi. Obratno pa bo imel uslužbenec, ki ima samo 12 let službe in je 35 let star, za vsako nadaljnjo polovico leta 0.60% (ne pa 0.50%) itd.

Točnost navedenega gramatičnega tolmačenja § 123 omenj. zakona potrjuje tudi logično tolmačenje. V prvi vrsti se mora upoštevati pravni motiv ali razlog (ratio legis), ki ga je imel zakonodajalec pri ustvarjanju § 123 zakona o uradnikih. Z določili v § 123 je hotel zakonodajalec na eni strani favorizirati starejše uslužbenke, kar se jasno vidi iz samega zakonskega predpisa in kar ima svoj pomen tako v socialnem, kakor tudi v pogledu na interes državne službe same. Na drugi strani pa je hotel zakonodajalec, da postavi mlajšega upokojenca v težji položaj od starejšega uslužbenca, če imata namreč oba enako število službenih let, nimata pa niti 50 let starosti, niti 30 let službe, ki se po § 116 zakona o uradnikih računajo za pokojnino.

Mimo tega se morajo pri tolmačenju § 123 u. z. upoštevati tudi ostali predpisi u. z., da bi se tako dobila prava volja zakonodajalca. Iz vsebine § 123 u. z., kakor tudi iz § 270 istega zakona se ne more izvajati, da je zakonodajalec v § 123 hotel zmanjšati značaj privilegijev priznanih v § 270 u. z., kakor na pr. bojevnikom in uslužbencem, ki so služili v južnih krajih. To bi pa sigurno bilo, če bi se § 123 u. z. ne tolmačil tako, kakor je zgoraj navedeno, ker bi se sicer lahko zgodilo, ako bi se drugače tolmačil (to je, da je potrebno oboje: življenjska doba in službena doba), da bi uslužbenci z zakonskim privilegijem, omenjenim v § 270 u. z., ne mogli dobiti odstotka 0.90 za vsako nadaljnjo polovico leta po dovršenih 10 letih učinkovite državne službe, čeprav imajo 30 let učinkovito dovršene službe in več ko 40 let, priznanih za pokojnino, samo zaradi tega, ker niso še 50 let stari. Tega zakonodajalec brez dvoma ni hotel glede na značaj privilegijev, priznanih v zakonu o uradnikih, v katerem se uslužbencu priznava pravica, da na lastno prošnjo mora biti upokojen, ako ima 40 let službe, ki se računa za pokojnino. Takim uslužbencem bi bila potem takem, dasi so se v državni službi, tako v svetovni vojni, kakor tudi pri opravljanju službe v miru, izčrpali, odvzeta pravica do večjega odstotka (četudi so, vestno služeči državi, pod težkimi okolnostmi fizično oslabei za nadaljnje delo v državni službi) samo zato, ker niso dovršili tudi 50. leta starosti. Takih primerov je gotovo že bilo v uradniški hierarhiji in jih tudi še bo. To bi zopet pomenilo, da zakonodajalec v enem predpisu istega zakona odreja neke privilegije, ki jih v drugem predpisu, kakor je § 123, drugi odstavek, ne priznava. Tako se pa njegova volja ne more tolmačiti, ker se mora vselej predstavljati, da je namerno in preiščljeno ustvaril dotične odredbe. Ker v 2. odstavku § 123 u. z. predvideni zmanjšani odstotek predstavlja izjemo od splošnega odstotka, predvidenega v prvem odstavku istega predpisa, se mora vzeti v dvom po splošnem pravilu tolmačenja zakonov, ono tolmačenje, ki se manj oddaljuje od redne splošne norme, splošnega odstotka, predvidenega v prvem odstavku. Oddaljevanje pa je manjše, ako se za ta zmanjšani odstotek vzame, da je potrebno ali število starostnih let ali število službenih let, ne pa oboje. Zaradi tega je trditev glavne kontrole, da je zakono-

dajalec s § 123 u. z. hotel čim bolj otežkočiti odhod mlajših uslužbencev v pokoj in da zato zahteva za večji odstotek za pokojnino večje število starostnih let in večje število službenih let, ne pa eno ali drugo, poleg vsega neosnovana še za to, ker mlajši uslužbenec praviloma po lastni volji z ozirom na § 109 u. z. sploh ne more iti v pokoj, ker mora biti uslužbenec na lastno prošnjo upokojen samo v primeru, če je dovršil 35 let efektivne državne službe, ali 40 let, ki se računajo za pokojnino, ali pa je dovršil 65 let starosti. In ker uslužbenec nima pravice zahtevati, da se na lastno prošnjo upokoji (razen nekaj izjem, § 109), potem tudi ne more biti osnovan tak razlog za smisel, ki ga navaja glavna kontrola v svoji tožbi.

Iz teh razlogov se je morala tudi ta tožba odbiti, kar soglaša tudi s stališčem, ki ga je v tem vprašanju zavzela splošna seja državnega sveta od 24. oktobra 1931, št. 39127/31. Ta odločba splošne seje je pa po čl. 4 zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih za oddelek obvezna.

(Prevedeno iz razsodbe drž. sveta, III. oddelka, z dne 19. novembra 1931, št. 40934/31.)

Resolucija

sprejeta na javnem zborovanju strokovnih organizacij državnih in privatnih uslužbencev, upokojencev in narodnega delavstva dne 12. januarja 1932 v veliki dvorani hotela Union v Ljubljani.

I.

Zborovalci, zbrani na javnem shodu, sklicanem od strokovnih organizacij državnih in privatnih uslužbencev, upokojencev in narodnega delavstva, v veliki dvorani hotela Union v Ljubljani dne 12. januarja 1932, ugotavljajo, da je življenski obstanek vseh onih slojev naroda, ki živijo od dela svojih rok in duha, pri obstoječi vseobčji gospodarski krizi najtežje prizadet po neprimerno visokih stanovanjskih najemninah. V času, ko so vsled svetovne gospodarske depresije padle cene vsem življenskim potrebščinam ter se je kupna moč delovnih slojev vsled znižanja plač in mezd občutno poslabšala in vsled uvedene štednje ter zmanjšanja produkcije v državnih in privatnih obratih in industriji povečala brezposelnost, predstavlja vprašanje pravične ureditve stanovanjskih najemnin najnujnejšo in neodložljivo zahtevo vseh delovnih slojev našega naroda.

Zborovalci ugotavljajo, da so sedanje stanovanjske najemnine v Ljubljani kakor tudi v ostalih mestih in krajih Dravske banovine brez dvoma previsoke in pretirane ter odvzemajo stanovanjskim najemnikom 50% do 75% njihovih skupnih prejemkov. Vsled tega so državni in privatni uslužbenci, upokojenci in delavci potisnjeni v največjo bedo, ker s preostankom nikakor ne morejo zmagovati neobhodnih izdatkov za golo življenje sebe in svojih družin.

Zborovalci se iskreno zahvaljujejo banu Dravske banovine g. dr. Dragu Marušiču za njegovo prizadevanje in inicijativo za znižanje stanovanjskih najemnin. Prošijo g. bana, da vztraja na zavzetem stališču in stoji ob strani delovnim slojem našega naroda v njihovem težkem boju za življenski obstanek.

II.

Nepobitno je dejstvo, da ogromna večina hišnih posestnikov in stanodajalcev zahteva za stanovanjske prostore ogromno pretirane cene, ki niso v nikakem razmerju z investirano glavnico. Medtem, ko je za denarne vloge ugotovljena obrestna mera in so obresti od državnih papirjev zakonito določene, hišni posestniki po svoji volji zahtevajo od svojih hiš čisti donos v veliko višji izmeri. Vsled tega je brezpogojno potrebno, da se čisti donos

od zgradb oziroma stanovanj postavi na pravilno in pravično bazo, ki naj bo v normalnem donosu do obrestne mere hranilnih vlog.

Obstoječe cene za stanovanja v Ljubljani in Dravski banovini naj se znižajo najmanj za 35% do 50%.

Spričo okolnosti, da hišni posestniki in stanodajalci tako v Dravski banovini kakor v ostalih pokrajinah naše države vzlic p izadevanju pristojnih oblasti ne kažejo potrebnega razumevanja za težke življenske prilike najemnikov ter ni pričakovati, da bi sami prilagodili višino najemnin vladajočim neznosnim razmeram in kupni moči delovnih slojev, zborovalci pozivajo in prosijo Kraljevsko vlado in Narodno predstavništvo, — poslansko zbornico in senat, — da se zakonskim potom nemudoma zaščiti življenje delovnih slojev ter z uzakonjenjem maksimiranja stanovanjskih najemnin zasigura življenski obstanek stanovanjskih najemnikov, ki pod vladajočo gospodarsko krizo trpe največjo bedo in pomanjkanje.

III.

Zborovalci pozivajo in pooblašajo vodstva strokovnih organizacij državnih in privatnih uslužbencev, upokojencev in narodnega delavstva, da store vse korake pri vseh merodajnih faktorjih za čimprejšnjo uzakonjenje stanovanjske zaščite najšibkejših slojev našega naroda v svrhu očitavanja njihovega življenja v dobro naroda in države.

Obupen položaj poštne zvančnice.

Od neke pošte na deželi smo prejeli zaupno sporočilo, ki pravi: pri nas je slučaj, ki zasluži vso pozornost. Zvančnica N. N., poročena, s 3 otroki, (ločena), se nahaja v taki bedi, da je že z ozirom na ugled poštne uslužbenice v resnici potrebna podpore. Nima na razpolago ne drv in tudi razsvetljave ne. Zvečer, ko se vrne iz službe domov, oskrbi najpotrebnejše pri sveči. Zjutraj ne zajtrkuje, za kosilo ima dan za dnem prežgano juho in žgance, pa še teh malo, zvečer pa navadno še tega ne. Kaj dobivajo ubogi otroci, tega ne vemo. Poleg tega pa mora vzdrževati služkinjo, ker bi sicer ne mogla delati službe. Kako se zamorejo v takih razmerah preživljati trije otroci in dve odrasli osebi? — itd.

Menimo, da k temu ni potreben noben komentar. Opisana beda ubogih nedolžnih otrok nas sili, da se obračamo na vsakogar, ki ima le trohico socialnega čuta s prošnjo, naj priskoči tem trpinom na pomoč.

Organizacija je že pomogla, kolikor ji pač sredstva dopuščajo, kar pa še zdaleka ne zadošča niti za delno omiljenje take mizerije.

Vemo, da je pretežna večina poštne uslužbenice v zelo slabem gnotnem položaju, vendar pa pričakujemo, da bo vsakdo, ki ima kaj več, kakor ta nesrečna družina, skušal na kak način olajšati gorje ubogih otrok.

Prispevki naj se preko poverjenikov pošiljajo na podpisano sekcijo. Naslov prizadete članice je na razpolago v pisarni sekcije.

Udruženje poštne uslužbenice kraljevine Jugoslavije, Dravska sekcija v Ljubljani.

Pravilo življenja. Pomni dobro, da je prijaznost do vsakoga prvo pravilo življenja, ki nam prihrani marsikatero skrb, da moremo biti tu in do onih, kateri nam niso po volji, uslužni, ne da bi bili licemerni in neistiniti. Prava vljudnost in najfinejša gosposka šega je prirojena prijaznost dobrohotnega srca.

Zadnja številka »Naše pošte« ima tole vsebino: Časopisi (op. ur. anketa o glavneih glasilih v p. t. t. stroki); Kako si je treba pomagati?; sistemizacija; personalna vprašanja; pošta na pariški razstavi; iz preteklosti; za p. t. t. bibliografijo; primer; organizacije; iz knjig in listov; pregled. — Kakor se vidi, je vsebina polna najaktualnejših vprašanj, ki morajo zanimati vsakogar, ki se res zanima za p. t. t. stroko. Ta številka ima 32 strani in je torej prav gotovo vredna 3 Din in nekaj par. »Naša pošta« izhaja namreč mesečno in stane na leto samo 40 Din. Naj si jo vsakdo naroči. Naslov: »Naša pošta«, Beograd, Balkanska 9.

Nove knjige iz ptt. stroke. Kakor znano, si je direktor Savske direkcije pošte in telegrafa v Zagrebu, g. inž. M. Milosavljević, v natečaju, ki ga je lani razpisal g. prometni minister, s svojo razpravo: »Splošno izboljšanje telefonske službe v Jugoslaviji« priboril prvo nagrado. Ta razprava bo v kratkem izšla v tisku, in sicer v avtorjevi samozaložbi. Da bi se čim več uslužbencev lahko seznanilo z aktualnimi in prav za našo dobo zelo zanimivimi izvajanjimi o omenjenem problemu, nudi zagrebški g. direktor svojo brošuro, ki je zelo obširna, po zelo nizki ceni. Izvod stane samo 20 Din. Knjigo lahko naročite preko III. odseka tukajšnje direkcije. Kdor dobi 5 naročnikov, dobi 1 izvod zastoj. — Za svoje delo pod istim naslovom je bil od razsodišča predlagan za drugo nagrado višji svetnik ministrstva g. M. Vujadinović. Tudi on je izdal svojo razpravo v brošuri, ki obsega 4 tiskovne pole in stane samo 10 Din. Njegovo delo naročajte pri piscu: M. Vujadinović, Beograd, Garašaninova ul. 7-II, ali pa s položnico na ček. rač. št. 54.701. — G. Vujadinović je tudi letos izdal p. t. t. Koledar za 1932. Poleg strokovnih razprav so v njem natisnjene vse najnovejše poštne, telegrafске in telefonske pristojbine. Zlasti dobrodošlo bodo za poštne osebe pregledno in urejeno podane mednarodne telef. pristojbine. Koledar je zelo obširen, saj obsega 17 tisk. pol, je pa kljub temu zelo poceni, ker stane samo 10 Din. Naroča se tako kakor zgoraj omenjena razprava g. Vujadinovića.

To in ono.

Francoska. Amnestija za žrtve stavke z dne 15. maja 1930. Poštni minister Georges Bonnet je obljubil, da bodo zaradi stavke odpuščeni uradniki zopet sprejeti, in res je bila nekaj dni po dani obljubi poklicana v službo večina uradnikov in tudi služabnikov. Vsi uradniki so nastopili svoja nekdanja mesta. Med tistimi, kateri niso bili v prvi etapi amnestirani, so znani delavci francoske poštne organizacije, kakor: Melie Bonin, Melle, Minaire, Mme Cazanova, (Mothé, Couriere in dr. — Zbirka, ki se je vršila v prid odslovljenim uslužbencem, je iznesla tudi za francoske razmere nepričakovan uspeh: 1.467.400 frankov.

P. t. t. internacionala se je obrnila na mednarodni urad dela s predlogom, naj bi se zamenjali p. t. t. uradniki med posameznimi državami v svrhu medsebojnega spoznanja in strokovne spopolnitve. Direktor urada je odgovoril, da se bo o tem vprašanju razpravljalo na prvi konferenci.

Po uspelih poskusih v Berlinu se je izkazala uporabljivost malih raketnih avionov za prenos pošte, ki jih je konstruiral izumitelj inž. Tiling. V kratkem bo napravljen prvi praktični poskus na večjo razdaljo. Tilingova raketa je dosegla s tovorom 6.5 kg višino 8000 m in tudi daljavo od 8000 m.

Poljska je zvišala poštne pristojbine za 20 do 30% za dobo 6 mesecev.

Angleška bo uvedla telefonsko službo v železniških vozovih. Potniki bodo lahko telefonirali kar iz vlaka.

V Egiptu morajo vsi telefonski uslužbenci znati arabski, angleški, francoski, grški in italijanski jezik.

V Bolgariji se pripravlja nov uradniški zakon.

V Londonu je velika razstava golobov pismo- noš, ki so sodelovali v svetovni vojni, in se odlikovali v poročevalski službi. Največji sloves uživa gola bojevnika »Old Bile«, ki ima že 16 let, in 15 let stari »Brize«.

Angleški poštni in finančni minister sta prišla navzkriž ob priliki proračunske debate. Poštni minister je zavrnil svojega kolego: »Pošta ni molzna krava za finančno ministrstvo. Presežki dohodkov nad izdatki se morajo uporabiti za izboljšanje službe in napredovanje osebja.«

(Iz beogradske »Naše pošte«).

Iz Schopenhauerjevih parenez in maksim.

Tisti, ki v svojem stremljenju in svojih nadah samo v bodočnosti žive, in ne prestopajo samo naprej gledajo in nepotrepljivo samo naprej hite, pa puščajo v nemar vse sedanje dogodke, so kljub svojemu modremu izrazu podobni tistim oslom v Italiji, ki jih skušajo kmetje kolikor mogoče hitro spraviti naprej s tem, da jim privežejo na glavo kolec, nanj pa obesijo šop sena, da jim pred očmi binglja in da ga skušajo z gobcem ujeti. — Sami sebe varajo, ker žive neprenehoma samo ad interim — dokler ne srečajo smrti.

Daljave očem predmete pomanjšujejo, mišlim jih pa povečujejo.

Zavist ljudi kaže, kako nesrečne se čutijo, njih neprestana pozornost na bitje in žitje drugih pa, kako se dolgočasijo.

Nobeno sovraštvo ni tako nespravljivo, kakor zavist.

Tri vrste aristokratstva obstojajo: 1. po rojstvu in činu, 2. denarno in 3. duhovno aristokratstvo.

Vsaka teh vrst je obdana od cele armade nevoščljivcev, ki sovražijo vsakega posameznega naštetih aristokratov in ki mu, ako vedo, da se ga ni treba bati, tako ali drugače pokažejo, da ni nič več kakor oni. Pa prav to njihovo obnašanje izdaja njih prepričanje o nasprotnem.

Hišni prijatelji se ponajveč po pravici tako imenujejo, ker so bolj prijatelji hiše, kakor gospodarja, bolj podobni mačkam, kakor psom.

Nihče ne more preko sebe gledati. Vsakdo vidi na drugem toliko, kolikor je on sam, kajti drugega lahko obsežeš in razumeš samo z mirilom svoje lastne inteligence.

Zelo utrjuje prijateljstvo to, ako pokažemo drugemu, pa bodisi moškemu ali ženski, da nam ni neobhodno potreben in da ga prav lahko pogrešamo.

Kdo pravi, da so v sili prijatelji redki? Narobe! Komaj postaneš s kom prijatelj, je že v sili in hoče, da mu posodiš denar.

Zivahnost in razigranost naše mladine sloni deloma na tem, da ne vidimo, ko gremo navkreber, smrti, ker čaka na vznožju druge strani hriba, ko pa pridemo na vrh, uzremo smrt, o kateri smo dotlej samo slišali in pogum nam upade. V starejših letih nam vzbujajo vsak preživljeni dan občutek, ki je soroden občutku, kakršnega ima obsojenec pri vsakem koraku, ko ga peljejo na morišče.

Kupujte pri tordkah, ki inserirajo v našem glasilu!

Za plesne prireditve
priporočamo bogato izbiro
razne svile!

A. & E. SKABERNÈ
LJUBLJANA

Dent. Leop. Smerkoli
tehničar

prej voditelj ateljeja Zins
Ljubljana VII
Celovška cesta 32/II.

Sprejema
od 8.—12. in od 14.—18.
Telefon štev. 34—48

MERCINA IN DRUG
TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja
za Slovenijo vseh izdelkov tovarne
za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADECE

Velika zaloga češkega in angleškega sukna — Tirolski ločen za pelerine in „Hubertus“ plašče v vseh barvah ter razno manufakturno blago nudi po nizki ceni

FRANJO MAJER, MARIBOR
Glavni trg štev. 9

Modno in manufakturno
blago v veliki izberbi ter
solidni postrežbi in po

nizkih cenah!

KÜHAR & HROVAT
Maribor, Aleksandrova cesta št. 9

Največjo izbero vsakovrstnega
usnja in čevljarških potrebščin

priporoča

Franc Erjavec
Ljubljana, Stari trg št. 11

**FABIANI
& JURJOVEC**
Ljubljana, Stritarjeva ul. 15

Priporoča svojo veliko in krasno
zalogo angleškega in češkega
blaga za gospode in dame

Vedno zadnje novosti v zalogi

Državnim nameščenoem
nudimo nakup na obroke

CENJENA GOSPODINJA, ZAPOMNITE SI
takole izgledajo pravi zavitki Dr. Oetkerja

Če hočete, da Vam v resnici kolači in pecivo bodo po želji, zahtevajte pri trgovcu Dr. Oetkerjev pecilni prašek »Backin«, kakor tudi Dr. Oetkerjev vanilinov sladkor in nadomestilo jaje »Bactamid«.

Jamči za uspeh svetovna znamka »Dr. Oetker«, iznajditelj pecilnega praška. — Brezplačne receptne knjižice dobite pri Vašem trgovcu.